

тенденції та якісні зміни в виробничому середовищі, оцінити їхню імовірність для майбутнього планового періоду, виявити можливі альтернативні варіанти, зібрати матеріал для обґрунтованого вибору тієї чи іншої концепції планового рішення. Прогнозування покликане давати суб'єктам дані й оцінки, що дозволяють глибоко і всебічно обґрунтовувати варіанти плану виконання заходів з охорони праці.

Найбільш ефективним способом виявлення основної тенденції розвитку процесів є аналітичне вирівнювання за допомогою математичного виразу, що найбільш точно описує характер емпіричного розподілу показників процесу і за допомогою якого можна виконувати прогнозування. Для цього необхідно підібрати необхідний математичний закон розподілу.

Найбільш ефективним засобом виявлення основної тенденції розвитку є аналітичне вирівнювання. При цьому рівні ряду динаміки виявляються у вигляді функції. Вибір функції здійснюється на основі аналізу характеру закономірностей динаміки показників.

Цей підхід дає тільки уявлення про тренд зміни кількості показників і дозволяє здійснювати прогнозування на відносно великих інтервалах, але отриманою залежністю навряд чи можна користуватись на відносно невеликих інтервалах. При наявності певної сезонності або періодичності коливань показників необхідно використовувати більш сучасні методи прогнозування, використовуючи автокореляційну функцію, елементи штучних нейронних мереж, тощо.

МІЖНАРОДНИЙ СТАНДАРТ ISO 26000

Осінова І.В.

*Науковий керівник – **Халіль В. В., асистент***

Організації у всьому світі, як і учасники їх проектів, все більше усвідомлюють потребу в соціально відповідальну поведінку. Існують різні інтерпретації соціальної відповідальності, тому визнаний на міжнародному рівні стандарт може допомогти досягти загальної перспективи і розуміння принципів і застосування на практиці соціальної відповідальності. Метою соціальної відповідальності є сприяння сталому розвитку, здоров'ю та добробуту суспільства. Соціальна відповідальність все більше стає одним з найважливіших факторів, які впливають на організації. Більш ніж коли-небудь раніше організація розглядається у взаємозв'язку з соціальним середовищем, в якій вона функціонує, її впливом на природне середовище, і це має дуже важливе значення для загального уявлення про організацію і її здатності функціонувати ефективно. Це частково відображає зростаюче усвідомлення необхід-

ності підтримки здорових екосистем, соціальної рівності і управління організаціями.

Сім основних тем:

1. організаційне управління;
2. права людини;
3. трудові практики;
4. навколишнє середовище;
5. сумлінні ділові практики;
6. проблеми, пов'язані з споживачами;
7. участь у житті громад та їх розвиток.

Економічні аспекти, також як аспекти, що відносяться до здоров'я і безпеки та ланцюжку створення доданої вартості, охоплюються у рамках семи основних тем у відповідності з змістом. Також враховуються відмінності в тому, яким чином зачіпаються кожної із семи ключових тем чоловіки і жінки.

Кожна з основних тем містить спектр проблем, пов'язаних з соціальною відповідальністю. Дія щодо цих основних тем і проблем має ґрунтуватися на принципах і практики соціальної відповідальності. Щодо кожної основної теми організації слід визначити і контролювати всі проблемами, які мають важливе або суттєвий вплив на її рішення і діяльність.

При оцінці придатності проблеми слід враховувати короткострокові і довгострокові цілі. Тим не менш, не існує заздалегідь певного порядку, в якому організації слід розглядати основні теми і вирішувати проблеми; цей порядок буде залежати від самої організації та її стратегії. Незважаючи на те, що всі основні теми взаємопов'язані і доповнюють один одного, природа організаційного управління певною мірою відрізняється від інших основних тем.

Організаційне управління:

- права людини
- трудові практики
- навколишнє середовище
- сумлінні ділові практики
- проблеми, пов'язані з споживачами
- участь у житті громад та їх розвиток.

Міжнародний стандарт ISO 26000 являє собою керівництво по основним принципам соціальної відповідальності, головним питанням та проблемам, що стосуються соціальної відповідальності, і способам забезпечення соціальної відповідальності в організації. Стандарт застосовується для всіх типів організацій, незалежно від їх розміру або місцезнаходження, включаючи урядові та неурядові організації, а та-

кож для підприємств, оскільки кожна організація має вплив на суспільство та навколишнє середовище.

РОЛЬ РОБОТОДАВЦЯ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ НАЛЕЖНИХ ТА БЕЗПЕЧНИХ УМОВ ПРАЦІ НА РОБОЧИХ МІСЦЯХ

Тридуб Р.Є.

Науковий керівник – Хворост М.В., доктор техн. наук, професор

Конституція України та Закон України «Про охорону праці» наголошують на тому, що людське життя й здоров'я та безпека є найвищою соціальною цінністю. В умовах виробництва пріоритетним напрямом не лише забезпечення безпеки працівників, але й збереження їх професійної працездатності.

У процесі виконання своїх професійних обов'язків на працівників впливають небезпечні та шкідливі виробничі фактори фізичної, хімічної, біологічної чи психофізіологічної груп, які можуть не лише призвести до погіршення самопочуття, зниження працездатності, але й до травми чи виникнення професійного захворювання, внаслідок чого працівник втрачає професійну працездатність.

Закон України «Про охорону праці» передбачає, що роботодавець має забезпечити належні та безпечні умови праці на робочих місцях шляхом впровадження комплексу організаційно-технічних заходів серед яких пріоритетними є:

1) налагодження функціонування ефективної системи управління охороною праці на підприємстві, розподіл обов'язків та повноважень щодо організації охорони праці на робочих місцях між відповідними структурними підрозділами підприємства;

2) організація проведення профілактичних медичних оглядів з метою виявлення протипоказань у працівника до виконання певної професійної діяльності, а також виявлення первинних ознак професійних захворювань;

3) організація проведення навчання та перевірки знань працівників з питань охорони праці;

4) проведення атестації робочих місць, визначення невідповідності умов праці вимогам чинних нормативних документів та розробка пріоритетних шляхів щодо підвищення рівня безпеки;

5) аудит охорони праці та виявлення спроможності підприємства належним чином виконувати обов'язки щодо забезпечення безпеки працівників;